

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének (2) bekezdését, hogy az kizárja az irányelv rendelkezéseinek alkalmazását a hitelek nem kamatjellegű költségeire vonatkozó egyes feltételek tisztességtelen jellegének vizsgálata tekintetében, abban az esetben, ha a tagállamban hatályos törvényi rendelkezések meghatározzák e költségek felső határát annak előírásával, hogy a hitel fogyasztói hitelmegállapodásból eredő nem kamatjellegű költségeit, a hitel törvényben meghatározott módon számított, maximális, nem kamatjellegű költségeit meghaladó részükben vagy a hitel teljes összegét meghaladó részükben nem lehet követelni?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését, hogy nem képezi az e rendelkezés szerinti értékelés tárgyát az adósnál a kölcsönrel együtt, a kamat mellett felmerülő, és az adós által (díjak, jutalékok vagy egyéb jellegű költségek formájában) fizetendő nem kamatjellegű költségek tisztességtelen jellege — amely költségek magának a szerződésnek a megkötéséhez és a kölcsön rendelkezésre bocsátásához kapcsolódó szerződési feltételeknek minősülnek — ha e költségeket érthető és világos módon határozták meg?
- 3) Úgy kell-e értelmezni az 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését, hogy a kölcsön rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos, különböző típusú költségeket meghatározó szerződési feltételek nem „világosak és érthetőek”, ha nem fejtik ki, hogy milyen konkrét szolgáltatások ellenértékékként kell e költségeket megfizetni, és nem teszik lehetővé, hogy azokat a fogyasztók meg tudják különböztetni?

⁽¹⁾ A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv; HL L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.

A Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanyolország) által 2019. február 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Agencia Estatal de la Administración Tributaria kontra RK

(C-85/19. sz. ügy)

(2019/C 164/20)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Ellenérdekű fél: RK

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Ellentétes-e a részmunkaidős foglalkoztatásról szóló európai keretmegállapodás — az 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ — 4. szakaszának (1) és (2) bekezdésében, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ (átdolgozott szöveg) 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 14. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel valamely kollektív szerződésben foglalt azon rendelkezés, illetve azon munkáltatói gyakorlat, amely szerint a javadalmazás és az előmenetel szempontjából az éves számításban vertikális munkaidő-beosztással rendelkező részmunkaidős munkavállaló szolgálati idejét úgy kell számítani, hogy csak a [tényleges] munkavégzés idejét kell figyelembe venni?

⁽¹⁾ Az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv (HL 1998. L 14., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 267. o.)

⁽²⁾ A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 204., 23. o.)

A Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Spanyolország) által 2019. február 6-án benyújtot előzetes döntéshozatal iránti kérelem — SL kontra Vueling Airlines S. A.

(C-86/19. sz. ügy)

(2019/C 164/21)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: SL

Alperes: Vueling Airlines S. A.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A poggyász elvesztésének bizonyítottsága esetén a légitársaság köteles-e minden esetben az 1999. május 28-án Montrealban kötött egyezmény 17. cikkének (2) bekezdésében és 22. cikkének (2) bekezdésében foglalt legsúlyosabb esetre előírt, 1131 különleges lehívási jog (SDR) összegű felső kártérítési összeghatárnak megfelelő összegű kártérítést fizetni az utas részére, vagy olyan felső kártérítési összeghatárról van szó, amelyet a bíróság mérsékelhet, többek között a poggyász elvesztésének esetében is, az ügy összes körülményére figyelemmel, oly módon, hogy az 1131 különleges lehívási jog (SDR) csak akkor ítéltető meg, ha az utas a jog által elfogadott bármely bizonyítási eszköz útján bizonyítja, hogy az ellenőrzött poggyászban szállított tárgyak és személyes holmik értéke, valamint az azok pótlása érdekében beszerzett tárgyak értéke elérte ezt az összeghatárt, vagy ennek hiányában a bíróság figyelembe vehet más paramétereket is, például a poggyász kilogrammban mért súlyát, vagy hogy a poggyász az oda- vagy a visszaút során veszett-e el, annak érdekében, hogy értékelje a poggyász elvesztéséből fakadó kellemetlenségek által okozott nemvagyonai kárt?